

# Áo Lụa Hà Đông

Nguyễn Sa

Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát  
bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông  
anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng  
thơ của anh vẫn còn nguyên lụa trắng

anh vẫn nhớ em ngồi đây tóc ngắn  
mà mùa thu dài lắm ở chung quanh  
linh hồn anh vội vã về chân dung  
bay vội vã vào trong hồn mở cửa

gặp một bữa, anh đã mừng một bữa  
gặp hai hôm thành nhị hỷ của tâm hồn  
thơ học trò anh chất lại thành non  
và đôi mắt ngất ngây thành chất rượu

em không nói đã nghe từng gia điệu  
em chưa nhìn mà đã rộng trời xanh  
anh trông lên bằng đôi mắt chung tình  
với tay tra9'ng, em vào thơ diễm tuyệt

em chợt đến, chợt đi, anh vẫn biết  
trời chợt mưa, chợt nắng, chẳng vì đâu  
nhưng sao đi mà không bảo gì nhau  
để anh gọi, tiếng thơ buồn vọng lại

để anh giận, mắt anh nhìn vụng dại  
giận thơ anh đã nói chẳng nên lời  
em đi rồi, sấm ho6'i chạy trên môi  
những tháng ngày trên vai buồn bỗng nặng

em ở đâu, hỡi mùa thu tóc ngắn  
giữ hộ anh màu áo lụa Hà Đông  
anh vẫn yêu màu áo a6'y vô cùng  
giữ hộ anh bài thơ tình lụa trắng